

Med denne bestemmelse om personlig forkyndelse gøres en undtagelse fra hovedreglen i § 163, stk. 1, hvorefter en forkyndelse er gyldig, selv om meddelelsen ikke kommer til vedkommendes kundskab. Stk. 1 skal sammenholdes med § 157, hvorefter forkyndelse kan ske for medlemmer af husstanden, udlejer, arbejdsgiver m.fl.

Til nr. 2

Der indføres med denne bestemmelse obligatorisk forsvarerbeskikkelse i sager, hvor domsforhandlingen fremmes i tiltaltes fravær efter forslaget til § 847, stk. 3, nr. 3.

Der vil allerede efter de gældende regler i de fleste tilfælde være beskikket en forsvarer, men med den foreslåede bestemmelse sikres, at en forsvarer også er til stede i sager, der er omfattet af § 731, stk. 1, litra e, jf. stk. 2, samt § 925, stk. 3.

Til nr. 3

Stk. 2, nr. 1 og 2, svarer til gældende ret.

Bestemmelsen i nr. 3 giver mulighed for retshåndhævelsesarrest i trafikdrabssager.

Der henvises herom i det hele til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.

Til nr. 4

Den foreslåede nye affattelse af § 847 har karakter af en samlet bestemmelse om mulige konsekvenser af tiltaltes udeblivelse fra behandlingen af en straffesag. Adgangen til uden bevisførelse at anse tiltaltes udeblivelse som en skylderkendelse er dog fortsat forbeholdt bødepolisager, jf. bestemmelsen i retsplejelovens § 934, stk. 1, som opretholdes uændret. Der indføres således i princippet samme muligheder for afhøring af vidner og syns- og skønsmand, for fremme af domsforhandlingen og for afsigelse af udeblivelsesdom i sager efter såvel kapitel 77 om domsforhandling ved landsret som kapitel 80 og 81 om domsforhandling for byret, jf. henvisningen i § 928, stk. 1, og § 939 til kapitel 77.

Der er efter forslaget ikke noget til hinder for, at retten først træffer afgørelse om f.eks. afhøring af vidner efter stk. 2 og derefter om fremme af domsforhandling efter stk. 3.

Stk. 1 og 2 svarer til den gældende stk. 1, bortset fra, at kravet om forsvarersamtykke til afhøringen er udgået, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Afgørelse om fremme af en sag efter *stk. 3* forudsætter, at retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig. Det følger heraf, at afgørelsen ikke kan være definitiv, og at retten derfor kan beslutte at standse den fortsatte domsforhandling, såfremt der efterfølgende kommer oplysninger frem, som efter rettens opfattelse gør det påkrævet eller ønskeligt, at tiltalte er til stede.

Om bestemmelsens anvendelsesområde henvises til de almindelige bemærkninger. Det fremgår heraf, at reglen hovedsagelig er tiltænkt anvendt af domstolene i forbindelse med de mere takstmæssige lovovertrædelser og navnlig inden for færdselslovsområdet.

Efter *stk. 4* kræves det som en betingelse for at anvende de nye muligheder for at idømme frihedsstraf i tiltaltes fravær, at tilsigelsen til retsmødet er forkyndt for den pågældende personlig. Der skal endvidere være givet oplysninger om konsekvenserne af udeblivelse.

Såfremt muligheden for at lade tiltalte anholde ønskes bibeholdt som alternativ til afsigelse af udeblivelsesdom, skal der som hidtil gives udtrykkelig oplysning herom i forbindelse med oplysningen om muligheden for afsigelse af udeblivelsesdom, jf. herved § 757.

Til nr. 5

Efter 2. pkt. i § 962, stk. 2, er tiltaltes anke i politisager af bøde og konfiskation begrænset i samme omfang som hidtil, mens det præciseres, at der er en fortsat fri adgang til anke af domme, hvor der idømmes frihedsstraf, også selv om tiltalte ikke har givet møde under sagen.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring i forbindelse med ændringen af § 847.

Samtidig er den gældende adgang til genoptagelse i nævningesager efter 1. led udgået, da den er uden praktisk betydning.

§ 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1992.

De foreslåede ændringer af § 847 kan anvendes i alle sager, hvor domsforhandlingen ikke er afsluttet ved lovens ikrafttræden.